5
Afscheid van het lid Otwin van Dijk

Aan de orde is **het afscheid van het lid Otwin van Dijk (PvdA)**.

De **voorzitter**:
Binnengekomen is de volgende brief.

"Geachte voorzitter, lieve Khadija, beste collega's,

Soms heb je van die berichten die je schrijft met een dubbel gevoel. Dit is er zo een. Na bijna vier jaar Tweede Kamerlid te zijn geweest, keer ik terug naar waar ik vandaan kom: het lokaal bestuur. Ik word burgemeester van de gemeente Oude IJsselstreek. Een prachtige gemeente in de Achterhoek. De regio waar ik woon. Aan de ene kant ben ik enorm trots op mijn nieuwe functie. Aan de andere kant betekent het ook dat ik u helaas ga verlaten.

Mijn stap richting de landelijke politiek heb ik vier jaar geleden bewust gezet. Niet omdat ik nou per se Tweede Kamerlid wilde worden. Wel omdat ik een "politieke bucketlist" had."

Waarom kies je van die moeilijke woorden voor mij?

"Een lijst met zaken die ik graag wilde regelen en waarvoor ik in Den Haag moest zijn. Veel van die lijst heb ik kunnen afwerken. Ik wilde ruimte bieden voor meer maatwerk in de zorg en oplossingen van mensen en zorgmedewerkers zélf. Ik wilde dat zorgverzekeraars en gemeenten gaan samenwerken aan goede zorg in de buurt. Bovenal wilde ik dat Nederland beter toegankelijk wordt voor de ruim 2,5 miljoen Nederlanders met een beperking. Mijn hoogtepunt in de Kamer is dan ook zonder twijfel het aannemen van het VN-verdrag voor rechten voor mensen met een beperking eerder dit jaar.

Al deze zaken had ik niet kunnen bereiken zonder u, mijn collega-Kamerleden. Met velen van u heb ik enorm plezierig samengewerkt. Daarvoor wil ik u oprecht bedanken. Ik ben van nature een polderjongen. Iemand die graag samenwerkt met anderen. De Tweede Kamer is echter ook berucht om het Haags gedoe. De focus is vaak gericht op het "agenderen" van problemen. De politiek is er naar mijn mening echter vooral voor het "oplossen" daarvan. Onze samenleving smacht ook naar nuchterheid en verbinding. De politiek moet daarbij het goede voorbeeld geven. Een compromis is niet alleen een noodzakelijk kwaad in ons meerpartijenstelsel. Een compromis heeft ook waarde in zichzelf. Het laat zien dat je bereid bent om te luisteren naar anderen. Dat past bij het DNA van ons land en heeft dat ook zo mooi gemaakt. Wellicht klink ik overigens nu al te veel als brave burgemeester.

Velen van u weten dat het lokaal bestuur mij — als voormalig wethouder — nooit helemaal heeft losgelaten. Ik hou van het directe contact met mensen. Gemeenten staan ook voor grote en belangrijke opgaven. Het regelen van goede zorg. De opvang en integratie van vluchtelingen.

De gemeente Oude IJsselstreek is een innovatieve Achterhoekse gemeente waar veel te doen is. Ook een ontzettend mooie en toeristische gemeente. Als u tijdens het aankomende reces nog een korte binnenlandse vakantie overweegt, denk dan zeker eens aan een bezoek aan de cultuurfabriek in het industrieel erfgoed van de DRU in Ulft, fietsen langs de Oude IJssel, een bezoek aan Varsseveld of het stadje Terborg."

Ik denk dat je deze zin uit de VVV-gids hebt overgenomen!

"Als burgemeester moet ik natuurlijk ook reclame maken voor mijn gemeente. U ziet het, dat gaat me al best goed af!

Graag wil ik een aantal mensen bedanken met wie ik heb samengewerkt. Uiteraard de medewerkers van de Tweede Kamer. Zonder al deze loyale en hardwerkende mensen kan deze Kamer niet functioneren. Voor mij persoonlijk begon dat al toen ik hier kwam en de Kamer moest worden aangepast vanwege mijn rolstoel. De gedrevenheid van de facilitaire dienst om ervoor te zorgen dat ik als Kamerlid gewoon mijn werk kon doen, was enorm. Dat gold ook voor de bodes die me even omhoog duwden hier in de plenaire zaal. Laat dat een voorbeeld zijn voor de rest van Nederland. Zorg ervoor dat iedereen ongeacht z'n beperkingen gewoon mee kan doen. Ik wil ook de medewerkers van Bureau Wetgeving, het restaurant en de beveiliging bedanken. Het Kamerbedrijf is een mooi bedrijf met mooie mensen. Natuurlijk wil ik ook mijn fractiegenoten en mijn directe medewerkers bedanken. Wat een bijzondere momenten hebben we meegemaakt! Ten slotte mijn vrouw Karin die altijd voor me klaar staat, me weer motiveerde als ik mopperend thuiskwam als het even tegenzat, of me met m'n beide benen op de grond zette als ik net iets té euforisch was bij een succes.

Ik ga afronden. Ik wil u allemaal bedanken. Ik ga u missen. Ik ga het Kamerlidmaatschap missen. Zelfs de soms, hoe zal ik dat nou netjes zeggen, "bijzondere" debatten in de commissie VWS.

Ik blijf mij inzetten, ook als burgemeester, voor zaken die mij na aan het hart liggen, zoals het streven naar een inclusieve samenleving. Ik heb dan ook zomaar het idee dat we elkaar zeker nog tegenkomen. Daar zie ik naar uit. Ik zeg voor nu: het ga u goed en straks een fijn zomerreces!

Met vriendelijke groet,

Otwin van Dijk"

(Applaus)

De **voorzitter**:
Geachte heer Van Dijk, lieve Otwin. "Het persoonlijke is politiek"; dit citaat is zeker ook op jou van toepassing. Jouw ongeluk op 18-jarige leeftijd heeft je persoonlijk en professioneel gevormd. Je bent daar altijd heel open over geweest. Het confronteerde je met problemen in de zorg, problemen die je maar nauwelijks kon geloven en die je niet zomaar naast je neer kon leggen, bijvoorbeeld dat je geen andere, goedkopere rolstoel kreeg omdat die nu eenmaal niet in het pakket zat, of dat je verzoek om een vervoersvoorziening naar de universiteit werd afgewezen omdat je als invalide toch niet aan een baan zou komen.

Het maakte je strijdbaar en legde de kiem voor je betrokkenheid en focus.

Voor jou zijn verheffing en solidariteit je ankerpunten, het kompas waar je op vaart. Politiek is er in jouw ogen om mensen te helpen om sterker te worden, door mensen in hun eigen kracht te zetten met tegelijkertijd een solide vangnet voor als het misgaat. Die ambitie klonk ook door tijdens je wethouderschap in Doetinchem. Je stond open voor de persoonlijke verhalen van, ik citeer, "mensen die wat van hun leven willen maken maar die soms een zetje in de rug nodig hebben om eruit te halen wat erin zit of die goede zorg nodig hebben om menswaardig oud te worden".

In 2012 zette je de stap naar de nationale politiek. Karin zorgde ervoor dat je altijd op tijd in de Kamer was. Zij is altijd je steun en toeverlaat geweest, en is dat nog steeds, zoals je ook in je brief aangaf. Je omgeving veranderde, maar je agenda bleef hetzelfde. Je werd lid van de vaste Kamercommissie voor VWS. De zorg is een prachtig dossier, zei je tijdens je maidenspeech over de wijziging van de AWBZ op 27 september 2012. Je voegde daaraan toe: het zal best lastig worden. Volgens mij heb je het uitstekend gedaan. Je moest je mannetje staan tijdens debatten die, zoals je zelf ook zei, soms heel bijzonder waren, met name in de commissie VWS. Dat deed je en dat doe je zonder te polariseren.

Bij jou wint de ratio het vaak van de emotie, met één belangrijke uitzondering. 21 januari 2016 was een historische dag voor mensen met een beperking. Na jaren praten werd eindelijk het VN-verdrag voor rechten van mensen met een handicap geratificeerd. Daarnaast steunde een meerderheid van de Kamer jouw voorstel om algemene toegankelijkheid wettelijk vast te leggen. Een bijzondere en emotionele mijlpaal, die er in de praktijk op neerkomt dat heel Nederland stap voor stap toegankelijk wordt gemaakt, zodat iedereen op een volwaardige manier kan meedraaien in onze samenleving. Ik herinner me jouw blijdschap en die van de mensen die op de publieke tribune het debat volgden en die je zo dankbaar waren dat ze je na het debat even vastpakten en knuffelden.

Samen met Linda Voortman diende je aan het begin van dit jaar een motie in die opriep om alle Tweede Kamerdebatten te ondertitelen voor mensen die doof of slechthorend zijn. Die motie hebben jullie toen aangehouden en uiteindelijk is zij komen te vervallen, maar ik voer haar toch uit. De Dienst Verslag en Redactie start op korte termijn met een pilot om het mondelinge vragenuur live te ondertitelen. Als dit een succes blijkt, kunnen we kijken of ook andere debatten kunnen worden ondertiteld.

(Geroffel op de bankjes)

De **voorzitter**:
Waar ingediende moties soms niet of slechts met veel pijn en moeite worden uitgevoerd, gaat de Kamer werken in de geest van jouw niet-ingediende motie. Het zal vast vaker zijn voorgekomen, maar het gaat zeker de parlementaire geschiedenisboeken in. Sinds jouw entree in de Kamer zijn ook weer stappen gezet om het gebouw en de zaal beter toegankelijk te maken. Het spreekgestoelte heeft er een soort dependance bij gekregen en de toegangsdeuren tot de plenaire vergaderzaal zijn voorzien van drukknoppen. Daar ben ik jou persoonlijk ook dankbaar voor.

Lieve Otwin, je gaat terug naar je roots. Voor ons een gemis, maar een grote aanwinst voor Oude IJsselstreek. In jou vinden ze een gedreven, bevlogen, sociaal en vooral een warm persoon. Het ga je goed. Ik zal proberen om het op z'n Achterhoeks uit te spreken: hold oe kreggel!

(Applaus)

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.